

D ů v o d y:

Proti odmítnutí zmateční stížnosti, jež byla přesně podle zákonných předpisů § 285 tr. ř. a § 1 čís. 2 nov. k tr. ř. odmítnuta, ana nebyla v zákonné osmidenní lhůtě od doručení rozsudku obžalovanému provedena, ani jinak nebyly důvody zmatečnosti vyznačeny, stěžuje si obžalovaný neprávem, a stačí poukázati na právě citované ustanovení zákona. Na povinnosti, by zmateční stížnost byla řádně provedena, nemůže změnit nic, ta okolnost, ve stížnosti zdůrazněná, že stěžovatel nemohl získati snadno právního zástupce ku provedení zmateční stížnosti, k čemuž mu ani obhájce chudých zřízen nebyl. Obžalovaný při ohlášení zmateční stížnosti nežádal o zřízení obhájce chudých k jejímu provedení, jak by to podle § 41 odst. třetí tr. ř. bylo třeba, a oprávnění zástupce chudých, který mu byl na jeho žádost zřízen pro hlavní přelíčení, pominulo skončením hlavního přelíčení. Nového zástupce chudých k provedení zmateční stížnosti soud nemohl zříditi, an obžalovaný o to nežádal (§ 41 tr. ř.). Zákon nepředpisuje, jak stížnost žádá, by byl obžalovaný poučen o právu žádati o zřízení obhájce chudých; že se mu dostalo poučení, odpovídajícího zákonným předpisům § 1 čís. 3 nov. k tr. ř., že provedení zmateční stížnosti musí býti podepsáno oprávněným obhájcem, připouští stěžovatel sám, a podle toho byl jistě poučen i o tom, že může podati provedení zmateční stížnosti i do protokolu, čímž by mu bylo lze i bez obhájce zmateční stížnost provésti.

Čís. 4242.

Předpis § 118 tr. ř. stanoví jako pravidlo přibrati dva znalce, je-li při ohledání potřebí odborné znalosti. Jeden znalec dostačí, jde-li o zjištění skutečnosti méně důležité. Posouzení důležitosti případu ponechává zákon uvážení soudu, nestanově určité přesné zásady a směrnice.

Pokud jest přibrati dva znalce ke zjištění příčiny, proč se sřítilo lešení.

Pokud byl nevyhověním návrhu na přibrání dalšího znalce místo znalce, který pozbyl způsobilosti, by mohl býti jako znalec při hlavním přelíčení vyslechnut, přivoděn zmatek čís. 4 § 281 tr. ř.

(Rozh. ze dne 29. srpna 1931, Zm I 265/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 13. února 1930, jímž byli obžalovaní podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěni z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil nalézacímu soudu, by o ní znovu jednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Předpis § 118 tr. ř. stanoví jako pravidlo přibrati dva znalce, je-li při ohledání potřebí odborné znalosti. Jeden znalec dostačí, jde-li o zjištění skutečnosti méně závažné. Posouzení důležitosti případu ponechává zákon uvážení soudu, nestanově určité, přesné zásady a směrnice. V souzeném případě nalézací soud patrně sám nepovažoval okolnosti, jež měly býti znaleckým nálezem a posudkem objasněny a zjištěny, za méně závažné, neboť, ač původně v předběžném vyhledávání byl přibrán jen jeden znalec, později povolal též druhého znalce, a ke hlavnímu přelíčení předvolal oba, by podali nalézacímu soudu nález a posudek. Nastala-li u znalce Františka H-a překážka ve smyslu § 120 tr. ř., takže u hlavního přelíčení již nemohl býti soudem jako znalec vyslechnut, nebyla touto nahodilou okolností příhodivší se v osobě znalce nikterak dotčena sama závažnost případu, nalézacím soudem rovněž uznaná, a tudíž zákonem uložená potřeba vyslechnouti znalce dva. Zjistiti příčinu, proč se sřítilo lešení, postavené pro nástavbu pátého poschodí budovy, zda jakost použitého dřeva, konstrukce stavby a upevnění jednotlivých částí vyhovovaly v každém směru způsobu a potřebě déle trvajících používání, a zda byl vzat zřetel i na obvyklé možnosti při takové práci se vyskytující (otřesy motorem vytahovačla, zachycování nádob nedbale postavených o vyčnívající desky a svěráky a pod., a tím zvyšování tlaku na podpěrnou část), vyžaduje zajisté odborných znalostí, a pro řešení otázky zavinění osob stavbu lešení provedších jest tato skutečnost nejen důležitá, nýbrž povahy rozhodné. Podle rozsudkových důvodů ovšem nalézací soud běře za podklad svého rozhodnutí nejen znalecký posudek znalce K-a, nýbrž i posudek znalce Františka H-a. Uznáv, že František H. pozbyl způsobilosti, by mohl býti při hlavním přelíčení jako znalec vyslechnut (§ 120 tr. ř.), vyslechl ho nalézací soud jen jako svědka, přečetl, — aniž strany tomu odporovaly — jeho písemné znalecké posudky, které v rozsudku rovněž skutkově hodnotí, a pokusil se takto obejít své vlastní dřívější rozhodnutí o nepřipustnosti slyšeti ho jako znalce. Leč tímto postupem nebyla seslabena závažnost návrhu veřejné obžaloby, by k posouzení věci byl přibrán třetí znalec z oboru stavitelství (správně druhý). Vyřazením Františka H-a z působení jako znalec při hlavním přelíčení bylo znemožněno soudu a tím i obžalobě domáhati se ve smyslu § 126, odst. 1 tr. ř. potřebných vysvětlení a doplňků posudku obou znalců, při čemž by bylo na váhu padalo, že znalec H. svůj úsudek o vadnosti dřeva a konstrukce lešení nevybudoval jen na základě prozkoumání dřev spadlých na hromadu, nýbrž i při místním ohledání ihned po nehodě, kdy z oken jednotlivých poschodí pozoroval a měřil stavbu lešení a dřeva při něm použitá. Návrh státního zastupitelství na přibrání dalšího znalce nalézacím soudem zamítnutý sloužil podstatně k případnému usvědčení obžalovaného, to tím spíše, an jediný znalec u hlavního přelíčení skutečně slyšený (K.) dal svému posudku již jeho úpravou rámeč značně užší, než by mohl býti považován za posudek plně vyčerpávající trestní případ, stíhaný obžalobou. Ač K. podle konečného závěru vyslovuje cel-

kový úsudek o příčinách sřícení lešení, přes to v podstatě činí předmětem posudku jen vyjádření se k důkazům, které nabídl obžalovaný Š. třemi návrhy svého podání ze dne 22. března 1929. Jest proto přisvědčiti zmateční stížnosti státního zastupitelství uplatňující vzhledem na zamítavé usnesení nalézacího soudu zmatek neúplnosti řízení podle § 281 čís. 4 tr. ř., rozsudek z důvodu toho zrušiti a věc vrátiti soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl, aniž bylo zapotřebí obírati se i dalšími vývody zmateční stížnosti, uplatňovanými s hlediska důvodu čís. 5 § 281 tr. ř.

Čís. 4243.

Zákonnou překážkou podmíněného odkladu nového trestu ve smyslu § 2 zákona o podmíněném odsouzení jest dřívější odsouzení, tudíž konečné rozhodnutí věci podle zákonů tehdy platných, které nelze přezkoumávati s hlediska pozdějších zákonů.

Vylučuje proto dřívější odsouzení pro zločin povahy § 2 zák. čís. 562/1919 před uplynutím lhůty tam naznačené podmíněné odsouzení, i kdyby byl tento trestný čin podle nyní platných zákonů jen přestupkem.

(Rozh. ze dne 29. srpna 1931, Zm I 666/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 5. června 1930, pokud jím byl obžalovanému, odsouzenému pro zločin zpronevěry podle § 181 tr. zák., přiznán podmíněný odklad výkonu trestu, zrušil rozsudek nalézacího soudu v napadeném výroku a vyslovil, že trest obžalovanému prvním soudem uložený jest bezpodmínečně vykonatelný.

D ů v o d y:

V § 2 zák. o podmíněném odsouzení jest trestní oprávnění soudu, povolití podle § 1 tohoto zákona za určitých podmínek odklad výkonu trestu, vyloučeno zákazem podmíněného odkladu trestu mimo jiné u toho, kdo již dříve byl odsouzen podmíněně pro zločin spáchaný z pohnutky nízké a nečestné, a to až do uplynutí 10 let do nového trestného činu ode dne, kdy bylo podle tohoto zákona vysloveno, že se podmíněně odsouzený osvědčil. Nalézací soud zjistil o obžalovaném, jenž nový trestný čin spáchal 1. února 1930, že byl rozsudkem ze dne 23. června 1920 odsouzen podmíněně pro zločin krádeže podle §§ 171, 173, 174 II. a), c) tr. zák. do žaláře na 14 dnů se ztrátou práva volebního, — tudíž pro čin spáchaný z pohnutky nízké a nečestné — a že dne 3. ledna 1924 bylo vysloveno, že se osvědčil. Poněvadž zákonem stanovená lhůta 10 let od vyslovení osvědčení až do spáchání nového zločinu neuplynula, nesměl nalézací soud podle striktního předpisu zákona trest obžalovanému odložití, a to ani na podkladě úvahy, že by